

Arrest

nr. 193 233 van 5 oktober 2017
in de zaak RvV X / IV

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Afghaanse nationaliteit te zijn, op 25 januari 2017 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 22 december 2016.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 19 juli 2017 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 15 september 2017.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken C. DIGNEF.

Gehoord de opmerkingen van advocaat X, die *loco* advocaat X verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché X, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

“(…)

A. Feitenrelaas

U verklaart een Afghaans staatsburger te zijn van Pashtoun origine, afkomstig van de provincie Nangarhar, meer bepaald het dorp Barikaw, gehucht Kalawal in het district Bati Kot. U verklaart er uw gehele leven te hebben gewoond met uw ouders, broers en zus. Uw vader was landbouwer en had 2 tot 3 jerib aan landbouwgronden. U ging nooit naar school in Afghanistan maar u ging wel naar de moskee waar u leerde lezen en schrijven en de koran reciteren. U hielp naast deze activiteit ook mee met uw vader op de landbouwgronden. Op een dag gebruikten dorpelingen het gastenvertrek van uw vader om er een geschil op te lossen. De taliban kwam die avond naar het gastenvertrek en schoot 5 mensen aanwezig daar dood. Erna kreeg u informatie dat de 5 vermoorde mensen voor de overheid zouden gewerkt hebben, waardoor de taliban hen liquideerde. Door het feit dat de vergadering in het

gastenvertrek van uw vader plaatsvond begon de taliban uw vader ervan te verdenken een spion te zijn voor de overheid. Uw vader besloot weg te vluchten naar Iran. Toen het een tijdje kalm was gebleven keerde hij terug. Na de terugkeer van uw vader uit Iran kwam de taliban naar uw huis. U stond hen te woord want uw vader was niet thuis die dag. U vertelde aan de taliban dat hij niet thuis was en de taliban begon u aan te vallen. Ze wilden exacte informatie over uw vader. Na deze ontmoeting vluchtte u naar uw oom van moeders kant. Daar vernam u dat de taliban uw vader vond en vermoordde. Uw oom van moeders kant hielp u met Afghanistan te ontvluchten. U vertrok in juni 2015 uit Afghanistan en kwam op 3 november 2015 in België aan. Op 3 december 2015 diende u uw asielaanvraag in. Ter ondersteuning van uw asielaanvraag legt u uw taskara en een geheugenkaart voor.

B. Motivering

Er dient te worden opgemerkt dat u doorheen uw verklaringen niet aannemelijk heeft gemaakt dat u een persoonlijke vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie heeft of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming loopt. Op een asielzoeker rust de verplichting om van bij aanvang van de procedure zijn volle medewerking te verlenen bij het verschaffen van informatie over zijn asielaanvraag, waarbij het aan hem is om de nodige feiten en relevante elementen aan te brengen bij de Commissaris-generaal, zodat deze kan beslissen over de asielaanvraag. De medewerkingsplicht vereist dus van u dat u correcte verklaringen aflegt met betrekking tot uw identiteit, uw nationaliteit, de landen en plaatsen van eerder verblijf, eerdere asielerzoeken, reisroutes en reisdocumenten. Niettegenstaande u bij de aanvang van uw gehoor uitdrukkelijk gewezen dat het belangrijk is de waarheid te zeggen over uw herkomst en uw reële verblijfssituatie (zie gehoorverslag CGVS, p.2), blijkt uit het geheel van de door u afgelegde verklaringen duidelijk dat u niet heeft voldaan aan deze plicht inzicht te geven in uw situatie wat betreft herkomst en leefsituatie.

Er kan namelijk geen geloof gehecht worden aan uw verklaringen over herkomst noch aan uw verklaringen over uw reële verblijfssituatie. U maakt immers niet aannemelijk van Kalawal, district Bati Kot afkomstig te zijn en daar in een landbouwersgezin te zijn grootgebracht.

Vooreerst moet vastgesteld worden dat u bijzonder weinig weet te vertellen over de landbouwactiviteiten van uw vader. Dit ondermijnt niet alleen van bij aanvang uw verklaringen over uw herkomst maar trekken ook uw profiel als landbouwerszoon dus uw reële leefsituatie in twijfel.

U verklaart dat uw vader katoen, mais en graan verbouwde op zijn gronden, en dat u, naast uw lessen in de moskee, uw vader hielp op zijn gronden (CGVS, p. 5). Wanneer u gevraagd wordt waarvoor het katoen wordt gebruikt zegt u dat jullie het soms verkochten en ook zelf gebruikten. Gevraagd of het katoen thuis verwerkt werd antwoordde u dat u het niet wist maar dat uw moeder kussens en lakens maakte ervan. Uw uitleg voor uw onwetendheid luidt dat dat het werk van uw moeder was en dat u bezig was met het zaaien en het telen van het katoen (CGVS, p. 5). Wanneer u gevraagd wordt naar de zaaitijden van katoen, blijft u echter in gebreke (CGVS, p. 5). Uw uitleg hiervoor, namelijk dat u de maanden en jaren niet kent, is opnieuw niet afdoende. U gaf namelijk eerder tijdens uw gehoor op het CGVS de Afghaanse jaartallen voor uw geboortedatum (CGVS, p. 3) en voor het jaar waarin u vertrok uit Afghanistan (CGVS, p. 4). U lijkt dus wel enige notie te hebben van de Afghaanse kalender en van data. Dat u dus op geen enkele manier kunt dateren wanneer katoen wordt gezaaid, terwijl u voorhoudt dat u voornamelijk bezig was met het zaaien en oogsten ervan, ondermijnt de geloofwaardigheid van uw verklaringen.

Wanneer meer wordt doorgevraagd over het werk op de velden van uw vader blijkt u werkelijk over geen enkele informatie te beschikken. Wanneer u gevraagd wordt hoelang katoen moet groeien zegt u opnieuw dat u het niet weet (CGVS, p. 6). Verder weet u ook niet te vertellen wanneer het graan op de velden werd gecultiveerd (CGVS, p. 6). U zegt dat dat tijdens dezelfde periode gebeurde als het katoen. Het tegenovergestelde is echter waar. Uit informatie waarover het CGVS beschikt blijkt immers dat katoen wordt geoogst wanneer graan gezaaid wordt in Nangarhar (CGVS, p.6). U geeft opnieuw blijk van een totaal gebrek aan kennis van de landbouw in uw dorp als u verklaart dat het graan wordt gezaaid als het warm is. Informatie waarover het CGVS beschikt en dat werd toegevoegd aan uw dossier vermeldt immers dat graan in Nangarhar in de herfst en winter wordt gezaaid en in mei en juni (de zomer in Nangarhar) wordt geoogst, het tegenovergestelde van wat u beweert dus.

Wat nog meer doet twifelen aan uw profiel als landbouwerszoon en wat uw geloofwaardigheid betreffende uw herkomst eveneens ondermijnt, is het feit dat u geen enkel idee heeft van wanneer er op de velden het meeste werk was. Men mag verwachten dat een landbouwerzoon die meehelpt op de velden van zijn vader weet wanneer er het meeste arbeid vereist is op het land. In de landbouw zijn er immers periodes van hard werken afgewisseld met periodes waarin er niet zoveel werk is op de velden. Uw antwoorden wanneer u hiernaar wordt gevraagd luiden als volgt: "We waren bezig met het land. Als mijn vader meer hulp nodig had dan kwamen de dorpingen helpen" (CGVS, p. 6). U om een meer concreet antwoord gevraagd antwoordt u: " wanneer mijn vader opium teelde hadden we hulp nodig

maar toen we daar mee stopten hadden we geen hulp nodig (CGVS, p. 6). U een derde maal gevraagd wanneer u het meeste moest werken op het veld antwoordt u :” we hebben hulp nodig wanneer we meststoffen en chemicaliën nodig hebben dan hebben we hulp nodig van mensen” (CGVS,p.6). Wanneer u gevraagd wordt wanneer dat dan was zegt u dan weer dat u dat niet weet (CGVS, p. 7). Dat u, zelfs nadat u de vraag drie maal werd gesteld, geen enkel zicht kunt bieden in de hoeveelheid werk dat er was op het veld afhankelijk van de tijd van het jaar ondermijnt uw verklaringen over uw reële leefsituatie en uw verblijf in Bati Kot nog verder.

Tot slot moet in deze context worden opgemerkt dat u ook geen enkel idee heeft van wat er met de oogst werd gedaan. U bent hier initieel zeer vaag over en zegt : “soms, bijvoorbeeld als we er nood aan hadden cultiveerden we het voor onszelf en soms verkochten we het” (CGVS, p. 5). Wanneer hier dieper op in wordt gegaan en u gevraagd wordt wat uw vader precies verkocht van de oogst kunt u geen enkel concreet antwoord bieden. De vraag werd u nochtans meerdere malen gesteld. Zo luidt uw eerste antwoord: “ik verkocht niets mijn vader verkocht het katoen en het graan. Mijn vader gaf me een beetje graan en zei ga iets in de winkel halen. Ik ging naar de winkel en de winkelier gaf me iets anders”. Dit antwoord biedt geen zicht in wat uw vader verkocht. Uw tweede antwoord luidt: “Dat was mijn vader wat hij verkocht en kocht van mensen weet ik niet. Dat is mijn vader en moeder en wij waren kinderen. Ik heb geen idee” (CGVS, p. 8). Uw derde antwoord luidt dan weer “alleen de oogst, mijn vader had geld nodig, daarom verkocht hij de oogst. Niet alles maar een beetje (CGVS, p. 8). Dat u ook over de verkoop van de oogst niets zinnigs kunt zeggen doet nog meer twifelen aan uw verklaringen over uw leven en verblijf in Bati Kot.

Gelet op het geheel van bovenstaande vaststellingen kan er geen geloof worden gehecht aan uw bewering dat u als landbouwerszoon in een rurale setting hebt gewoond.

Bovendien bevat uw kennis over uw dorp en uw district opmerkelijke lacunes die niet te wijten kunnen zijn aan uw jeugdige leeftijd. Hierdoor worden uw verklaringen over uw herkomst uit het gehucht Kalawal van het dorp Barikal in het district Bati Kot nog verder ondermijnd.

Zo blijkt u bijzonder weinig kennis te hebben van de verbindingswegen in de onmiddellijke omgeving van uw dorp. Zo weet u niet dat de Kabul-Torkham autostrade langs uw Kalawal Barikaw loopt (p. 12), nochtans één van de belangrijkste verbindingssassen van in Oost-Afghanistan en een drukke handelsroute. Hoewel u meermaals gevraagd werd of er een weg is die uw district met andere districten verbindt antwoordde u dat het niet wist. Uiteindelijk stelde u dat er een geasfalteerde weg is van het districtscentrum naar Jalalabad. Of die weg nog naar andere steden loopt wist u niet (CGVS, p. 12 en 13).

Ook uw kennis over leidersfiguren in uw dorp en district schiet tekort. Zo kent u Mullah Nasib niet, een stamoudere van Bati Kot, zo blijkt uit informatie waarover het CGVS beschikt en dat werd toegevoegd aan uw dossier (CGVS, p. 11). Haji Tayeeb, ook een stamoudere, kende u evenmin. Haji Mohibullah, waarvan informatie waarover het CGVS beschikt, zegt dat het een resident is van Barikav het dorp van AZ, duid u dan weer aan als stamoudere (CGVS,p.11). Van Qahraman, de taliban schaduw commandant van Bati Kot, had u ook nog nooit gehoord (CGVS, p. 11).

Verder geeft u foutieve informatie over de clansamenstelling van uw district. U zegt de Shinwari stam te kennen maar geeft aan dat zij niet in Bati Kot wonen. Nochtans geeft informatie waarover het CGVS beschikt aan dat Shinwari wel in Bati Kot wonen, en dat Bati Kot deel uitmaakt van de zogenaamde “shinwari region” (CGVS, p.11). Verder gevraagd over de clans in Bati Kot zegt u “allemaal Momand denk ik” (CGVS, p. 12). Dit stemt echter niet overeen met informatie waarover het CGVS beschikt, waarin staat aangeduid dat naast Momand ook Shinwari in uw district wonen.

Tot slot kan u geen correcte noch concrete informatie geven over de veiligheidssituatie in uw regio (CGVS, p. 19). Nochtans vinden er in uw district regelmatig gevechten plaats tussen taliban en overheidstroepen. U bleek hiervan op de hoogte te zijn maar kon hier geen concreet voorbeeld van geven hoewel u aangaf dat er kogels in uw dorp terechtkwamen en kinderen stierven (CGVS, p. 21). Gevraagd naar de taliban aanwezigheid in uw dorp wist u enkel te zeggen dat er veel zijn, dat ze hun gezicht bedekken en dat meeste talibs in Chardi Kalay zitten. U kon echter geen taliban leden uit uw dorp benoemen hoewel ze er volgens u wel rondlopen (CGVS, p. 19). Over de aanwezigheid van Daesh in uw regio bleek u ook niet op de hoogte te zijn (CGVS, p. 19). Nochtans vestigde DAESH zich sinds kort in uw district en informatie waarover het CGVS beschikt geeft aan dat er ook regelmatig clashes tussen DAESH en taliban gebeuren in uw district.

De desbetreffende informatie waarover het CGVS beschikt en die de ondersteuning biedt voor bovenstaande argumenten, werden aan uw administratieve dossier toegevoegd.

Gelet op het geheel van bovenstaande vaststellingen hebt u niet aannemelijk gemaakt daadwerkelijk afkomstig te zijn uit het district Bati Kot gelegen in de provincie Nangarhar. Gelet op de ongeloofwaardigheid van uw beweerde regio van herkomst in Afghanistan kan er evenmin enig geloof worden gehecht aan uw asielrelaas dat er onlosmakelijk mee verbonden is. Immers, aangezien er geen geloof kan gehecht worden aan het feit dat voor uw komst naar België in het district Bati Kot in

Nangarhar heeft verbleven, kan er evenmin geloof worden gehecht aan de feiten die zich volgens uw verklaringen in deze regio hebben voorgedaan. Bijgevolg maakt u niet aannemelijk dat u gegronde redenen heeft om te vrezen voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin en bestaan er evenmin zwaarwegende gronden om aan te nemen dat u bij een terugkeer naar uw land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

De subsidiaire beschermingsstatus kan niettemin worden verleend indien het aannemelijk is dat een asielzoeker een reëel risico op ernstige schade loopt dat losstaat van het risico voortvloeiende uit het ongeloofwaardige asielrelaas, meer in het bijzonder met toepassing van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. Artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet beoogt immers bescherming te bieden in de uitzonderlijke situatie dat de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in het land van herkomst dermate hoog is dat zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied, louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op de in voornoemd artikel van de Vreemdelingenwet bedoelde ernstige bedreiging.

Dienaangaande dient opgemerkt te worden dat vele Afghanen binnen Afghanistan verhuisd zijn (eventueel na een eerder verblijf in het buitenland). De geboorteplaats en de oorspronkelijke verblijfplaats(en) vormen derhalve niet noodzakelijk de (actuele) plaats of regio van herkomst. Het aantonen van de laatste verblijfplaats(en) binnen Afghanistan is dan ook essentieel, vermits er op grond van artikel 48/5, § 3 van de Vreemdelingenwet geen behoefte aan bescherming is indien een asielzoeker afkomstig is uit een regio waar er geen risico op ernstige schade aanwezig is of als de asielzoeker over de mogelijkheid beschikt zich in zo'n regio te vestigen. Bijgevolg kan een asielzoeker, met betrekking tot de vraag of hij bij terugkeer een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet, dan ook niet volstaan met een loutere verwijzing naar zijn Afghaanse nationaliteit doch moet hij enig verband met zijn persoon aannemelijk maken ook al is daartoe geen bewijs van individuele bedreiging vereist. U maakt zelf het bewijs van een dergelijk verband met uw persoon onmogelijk door geen duidelijkheid te scheppen over uw voorgehouden verblijfplaatsen in en/of feitelijke herkomst uit Afghanistan.

De documenten die u indiende om uw asielrelaas en uw persoonsgegevens te staven kunnen niets wijzigen aan deze vaststelling. Uit de objectieve informatie waarover het CGVS beschikt (deze informatie werd aan uw dossier toegevoegd), blijkt dat in Afghanistan en zelfs daarbuiten zeer gemakkelijk op niet-reguliere wijze, via corruptie en vervalsers, Afghaanse 'officiële' documenten kunnen verkregen worden. Veel Afghaanse documenten zijn, ook na gedegen onderzoek door Afghaanse deskundigen, niet van authentieke documenten te onderscheiden. Bijgevolg is de bewijswaarde van dergelijke documenten bijzonder relatief en volstaan zij op zich niet om de eerder vastgestelde ongeloofwaardigheid van uw relaas te herstellen. De foto's die u indiende kunnen evenmin uw geloofwaardigheid over uw herkomst herstellen. Deze foto's kunnen immers overal in Afghanistan getrokken zijn. Bovendien, zelfs al zouden ze in Kalawal getrokken zijn, is uw eventueel verblijf in Kalawal geenszins een bewijs dat u er werkelijk uw gehele leven zou hebben gewoond.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Ik vestig de aandacht van de Staatssecretaris voor Asiel en Migratie op het feit dat u minderjarig bent en dat bijgevolg het Verdrag inzake de rechten van het kind van 20 november 1989, geratificeerd door België, op u moet worden toegepast.”

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. In wat zich aandient als een enig middel beroept verzoeker zich op de schending van artikel 1, A van het Internationaal Verdrag betreffende de Status van Vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951 (hierna: de Conventie van Genève), van de artikelen 48, 48/3, 48/4, 48/5 en 48/6 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de vreemdelingenwet), van artikel 3 van het Europees Verdrag tot bescherming van de Rechten van de Mens en de Fundamentele Vrijheden, ondertekend te Rome op 4 november 1950 en goedgekeurd bij de wet van 13 mei 1955 (hierna: het EVRM), van artikel 7 van het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie, van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, van artikel 26 van het koninklijk besluit van 11 juli 2003 tot regeling van de werking van en de rechtspleging voor het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (hierna: het PR CGVS), van “het

algemeen beginsel van voorzichtigheid" en van *"het algemeen beginsel van behoorlijk bestuur, van redelijkheid en zorgvuldigheid (afwezigheid van een behoorlijke analyse van het verzoek conform de wettelijke bepalingen en gelet op alle pertinente elementen)"*. Verzoeker is tevens van oordeel *"dat de Commissaris-Generaal voor Vluchtelingen en de Staatlozen een kennelijke fout heeft begaan bij de interpretatie van de artikelen 1 en verder van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951 en haar Aanvullende Protocolen van 31 januari 1967 betreffende de status van vluchtelingen"*.

2.2. De uiteenzetting van een rechtsmiddel vereist dat zowel de geschonden rechtsregel of het geschonden rechtsbeginsel wordt aangeduid als de wijze waarop die rechtsregel of dat rechtsbeginsel door de bestreden rechtshandeling werd geschonden. Verzoeker preciseert niet hoe artikel 7 van het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie, dat het recht op eerbiediging van het privéleven en het familie- en gezinsleven behelst, en artikel 26 van het PR CGVS, dat voorwaarden stelt aan het gebruik van informatie die telefonisch of via e-mail werd verkregen van een persoon of instelling om bepaalde feitelijke aspecten van een specifiek asielrelaas na te gaan, *in casu* zou (kunnen) zijn geschonden. Bijgevolg worden de schending van voormelde artikelen niet dienstig aangevoerd.

2.3. Verzoeker geeft evenmin aan op welke wijze hij het *"algemeen beginsel van voorzichtigheid"* geschonden acht. Derhalve wordt ook deze schending niet dienstig opgeworpen.

2.4. De feitelijke beoordeling bij het overwegen of een persoon wordt vervolgd in de zin van de Conventie van Genève is *mutatis mutandis* gelijk aan deze zoals gedaan door het EHRM bij het onderzoek of een persoon een reëel risico loopt om blootgesteld te worden aan een behandeling in de zin van artikel 3 van het EVRM. Het is daarom aannemelijk dat artikel 3 van het EVRM een risico op vervolging omwille van één van de gronden omschreven in artikel 1, A, (2) van het Verdrag van Genève omvat (UNHCR, *Manual on Refugee Protection and the European Convention on Human Rights*, Regional Bureau For Europe, Department of International Protection, april 2003, updating augustus 2006, 3.7).

Artikel 3 van het EVRM stemt tevens inhoudelijk overeen met artikel 48/4, § 2, b) van de vreemdelingenwet (cf. HvJ C-465/07, *Elgafaji v. Staatssecretaris van Justitie*, 2009, <http://curia.europa.eu>).

Daarnaast biedt artikel 3 van het EVRM een vergelijkbare bescherming als deze voorzien in artikel 48/4, § 2, c) van de vreemdelingenwet. Beide bepalingen beogen bescherming te bieden wanneer, in uitzonderlijke omstandigheden, de mate van het veralgemeend geweld van een dergelijke intensiteit is dat eenieder die terugkeert naar een bepaalde regio, louter door zijn aanwezigheid aldaar, een reëel risico loopt op ernstige schade (cf. EHRM, *Sufi en Elmi v. het Verenigd Koninkrijk*, nrs. 8319/07 en 11449/07, 28 juni 2011, § 226).

De toetsing of verzoeker in aanmerking komt voor de vluchtelingenstatus dan wel de subsidiaire beschermingsstatus maakt integraal deel uit van onderhavig arrest, zodat een bijkomend onderzoek naar een eventuele schending van artikel 3 van het EVRM niet aan de orde is.

2.5. De formele motiveringsplicht, voorgeschreven in artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, heeft tot doel de betrokkene een zodanig inzicht in de motieven van de beslissing te verschaffen, dat hij in staat is te weten of het zin heeft zich tegen die beslissing te verweren met de middelen die het recht hem verschaft. De motieven ten grondslag van de bestreden beslissing kunnen op eenvoudige wijze in deze beslissing worden gelezen en uit het verzoekschrift blijkt dat verzoeker deze motieven kent en aan een inhoudelijke kritiek onderwerpt. Bijgevolg is het doel van de formele motiveringsplicht *in casu* bereikt en voert hij in wezen de schending aan van de materiële motiveringsplicht. De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat de bestreden beslissing op motieven moet steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen genomen worden.

2.6. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen oefent inzake beslissingen van het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, met uitzondering van de gevallen zoals opgenomen in artikel 39/2 van de vreemdelingenwet, een bevoegdheid uit van volheid van rechtsmacht. Dit houdt in dat hij het geschil in zijn geheel uitsluitend op basis van het rechtsplegingsdossier en toelaatbare nieuwe gegevens aan een nieuw onderzoek onderwerpt en als administratieve rechter in laatste aanleg uitspraak doet over de grond van het geschil (Wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St.* Kamer 2005-2006, nr. 2479/001, 95).

De devolutieve kracht van het beroep verplicht, noch verbiedt de Raad de weigeringsmotieven van de voor hem bestreden beslissing over te nemen of te verwerpen. Hij dient enkel een beslissing te nemen die op afdoende wijze gemotiveerd is en aangeeft waarom in hoofde van een asielaanvrager al dan niet vrees voor vervolging in de zin van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet of een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van dezelfde wet in aanmerking moet worden genomen.

2.7. De bewijslast inzake de gegrondheid van een asielaanvraag rust in beginsel bij de asielzoeker zelf. Zoals ieder burger die om een erkenning respectievelijk toekenning vraagt, moet hij aantonen dat zijn aanvraag gerechtvaardigd is. Hij moet een poging ondernemen om het relaas te staven en dient de waarheid te vertellen (RvS 16 februari 2009, nr. 190.508; RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124; UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, 1992, nr. 205). Zijn verklaringen kunnen een voldoende bewijs zijn van zijn hoedanigheid van vluchteling op voorwaarde dat ze mogelijk, geloofwaardig en eerlijk zijn (J. HATHAWAY, *The Law of Refugee Status*, Butterworths, Toronto-Vancouver, 1991, 84). De afgelegde verklaringen mogen niet in strijd zijn met algemeen bekende feiten. De verzoekende partij dient door een coherent relaas en kennis van voor haar relaas relevante elementen de waarachtigheid ervan aannemelijk te maken. In het relaas mogen dan ook geen hiaten, vaagheden, ongerijmde wendingen en tegenstrijdigheden op het niveau van de relevante bijzonderheden voorkomen (RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124). De ongeloofwaardigheid van een asielrelaas kan niet alleen worden afgeleid uit tegenstrijdigheden, maar ook uit vage, incoherente en ongeloofwaardige verklaringen. Het voordeel van de twijfel kan slechts worden toegestaan als voldaan is aan de voorwaarden gesteld door artikel 48/6 van de vreemdelingenwet.

2.8. In navolging van het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen kan de Raad geen geloof hechten aan verzoekers asielrelaas. Het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen stelde dan ook terecht het volgende vast:

“Er dient te worden opgemerkt dat u doorheen uw verklaringen niet aannemelijk heeft gemaakt dat u een persoonlijke vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie heeft of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming loopt.

Op een asielzoeker rust de verplichting om van bij aanvang van de procedure zijn volle medewerking te verlenen bij het verschaffen van informatie over zijn asielaanvraag, waarbij het aan hem is om de nodige feiten en relevante elementen aan te brengen bij de Commissaris-generaal, zodat deze kan beslissen over de asielaanvraag. De medewerkingsplicht vereist dus van u dat u correcte verklaringen aflegt met betrekking tot uw identiteit, uw nationaliteit, de landen en plaatsen van eerder verblijf, eerdere asielverzoeken, reisroutes en reisdocumenten. Niettegenstaande u bij de aanvang van uw gehoor uitdrukkelijk gewezen dat het belangrijk is de waarheid te zeggen over uw herkomst en uw reële verblijfssituatie (zie gehoorverslag CGVS, p.2), blijkt uit het geheel van de door u afgelegde verklaringen duidelijk dat u niet heeft voldaan aan deze plicht inzicht te geven in uw situatie wat betreft herkomst en leefsituatie.

Er kan namelijk geen geloof gehecht worden aan uw verklaringen over herkomst noch aan uw verklaringen over uw reële verblijfssituatie. U maakt immers niet aannemelijk van Kalawal, district Bati Kot afkomstig te zijn en daar in een landbouwersgezin te zijn grootgebracht.

Vooreerst moet vastgesteld worden dat u bijzonder weinig weet te vertellen over de landbouwactiviteiten van uw vader. Dit ondermijnt niet alleen van bij aanvang uw verklaringen over uw herkomst maar trekken ook uw profiel als landbouwerszoon dus uw reële leefsituatie in twijfel.

U verklaart dat uw vader katoen, mais en graan verbouwde op zijn gronden, en dat u, naast uw lessen in de moskee, uw vader hielp op zijn gronden (CGVS, p. 5). Wanneer u gevraagd wordt waarvoor het katoen wordt gebruikt zegt u dat jullie het soms verkochten en ook zelf gebruikten. Gevraagd of het katoen thuis verwerkt werd antwoordde u dat u het niet wist maar dat uw moeder kussens en lakens maakte ervan. Uw uitleg voor uw onwetendheid luidt dat dat het werk van uw moeder was en dat u bezig was met het zaaien en het telen van het katoen (CGVS, p. 5). Wanneer u gevraagd wordt naar de zaaitijden van katoen, blijft u echter in gebreke (CGVS, p. 5). Uw uitleg hiervoor, namelijk dat u de maanden en jaren niet kent, is opnieuw niet afdoende. U gaf namelijk eerder tijdens uw gehoor op het CGVS de Afghaanse jaartallen voor uw geboortedatum (CGVS, p. 3) en voor het jaar waarin u vertrok uit Afghanistan (CGVS, p. 4). U lijkt dus wel enige notie te hebben van de Afghaanse kalender en van data. Dat u dus op geen enkele manier kunt dateren wanneer katoen wordt gezaaid, terwijl u voorhoudt

dat u voornamelijk bezig was met het zaaien en oogsten ervan, ondermijnt de geloofwaardigheid van uw verklaringen.

Wanneer meer wordt doorgevraagd over het werk op de velden van uw vader blijkt u werkelijk over geen enkele informatie te beschikken. Wanneer u gevraagd wordt hoelang katoen moet groeien zegt u opnieuw dat u het niet weet (CGVS, p. 6). Verder weet u ook niet te vertellen wanneer het graan op de velden werd gecultiveerd (CGVS, p. 6). U zegt dat dat tijdens dezelfde periode gebeurde als het katoen. Het tegenovergestelde is echter waar. Uit informatie waarover het CGVS beschikt blijkt immers dat katoen wordt geoogst wanneer graan gezaaid wordt in Nangarhar (CGVS, p.6). U geeft opnieuw blijk van een totaal gebrek aan kennis van de landbouw in uw dorp als u verklaart dat het graan wordt gezaaid als het warm is. Informatie waarover het CGVS beschikt en dat werd toegevoegd aan uw dossier vermeldt immers dat graan in Nangarhar in de herfst en winter wordt gezaaid en in mei en juni (de zomer in Nangarhar) wordt geoogst, het tegenovergestelde van wat u beweert dus.

Wat nog meer doet twifelen aan uw profiel als landbouwerszoon en wat uw geloofwaardigheid betreffende uw herkomst eveneens ondermijnt, is het feit dat u geen enkel idee heeft van wanneer er op de velden het meeste werk was. Men mag verwachten dat een landbouwerzoon die meehelpt op de velden van zijn vader weet wanneer er het meeste arbeid vereist is op het land. In de landbouw zijn er immers periodes van hard werken afgewisseld met periodes waarin er niet zoveel werk is op de velden. Uw antwoorden wanneer u hiernaar wordt gevraagd luiden als volgt: "We waren bezig met het land. Als mijn vader meer hulp nodig had dan kwamen de dorpelingen helpen"(CGVS, p. 6). U om een meer concreet antwoord gevraagd antwoordt u: " wanneer mijn vader opium teelde hadden we hulp nodig maar toen we daar mee stopten hadden we geen hulp nodig (CGVS, p. 6). U een derde maal gevraagd wanneer u het meeste moest werken op het veld antwoordt u : " we hebben hulp nodig wanneer we meststoffen en chemicaliën nodig hebben dan hebben we hulp nodig van mensen" (CGVS,p.6). Wanneer u gevraagd wordt wanneer dat dan was zegt u dan weer dat u dat niet weet (CGVS, p. 7). Dat u, zelfs nadat u de vraag drie maal werd gesteld, geen enkel zicht kunt bieden in de hoeveelheid werk dat er was op het veld afhankelijk van de tijd van het jaar ondermijnt uw verklaringen over uw reële leefsituatie en uw verblijf in Bati Kot nog verder.

Tot slot moet in deze context worden opgemerkt dat u ook geen enkel idee heeft van wat er met de oogst werd gedaan. U bent hier initieel zeer vaag over en zegt : "soms, bijvoorbeeld als we er nood aan hadden cultiveerden we het voor onszelf en soms verkochten we het" (CGVS, p. 5). Wanneer hier dieper op in wordt gegaan en u gevraagd wordt wat uw vader precies verkocht van de oogst kunt u geen enkel concreet antwoord bieden. De vraag werd u nochtans meerdere malen gesteld. Zo luidt uw eerste antwoord: "ik verkocht niets mijn vader verkocht het katoen en het graan. Mijn vader gaf me een beetje graan en zei ga iets in de winkel halen. Ik ging naar de winkel en de winkelier gaf me iets anders". Dit antwoord biedt geen zicht in wat uw vader verkocht. Uw tweede antwoord luidt: "Dat was mijn vader wat hij verkocht en kocht van mensen weet ik niet. Dat is mijn vader en moeder en wij waren kinderen. Ik heb geen idee" (CGVS, p. 8). Uw derde antwoord luidt dan weer "alleen de oogst, mijn vader had geld nodig, daarom verkocht hij de oogst. Niet alles maar een beetje (CGVS, p. 8). Dat u ook over de verkoop van de oogst niets zinnigs kunt zeggen doet nog meer twifelen aan uw verklaringen over uw leven en verblijf in Bati Kot.

Gelet op het geheel van bovenstaande vaststellingen kan er geen geloof worden gehecht aan uw bewering dat u als landbouwerszoon in een rurale setting hebt gewoond.

Bovendien bevat uw kennis over uw dorp en uw district opmerkelijke lacunes die niet te wijten kunnen zijn aan uw jeugdige leeftijd. Hierdoor worden uw verklaringen over uw herkomst uit het gehucht Kalawal van het dorp Barikal in het district Bati Kot nog verder ondermijnd.

Zo blijkt u bijzonder weinig kennis te hebben van de verbindingswegen in de onmiddellijke omgeving van uw dorp. Zo weet u niet dat de Kabul-Torkham autostrade langs uw Kalawal Barikaw loopt (p. 12), nochtans één van de belangrijkste verbindingssassen van in Oost-Afghanistan en een drukke handelsroute. Hoewel u meermaals gevraagd werd of er een weg is die uw district met andere districten verbindt antwoordde u dat het niet wist. Uiteindelijk stelde u dat er een geasfalteerde weg is van het districtscentrum naar Jalalabad. Of die weg nog naar andere steden loopt wist u niet (CGVS, p. 12 en 13).

Ook uw kennis over leidersfiguren in uw dorp en district schiet tekort. Zo kent u [Malik] Nasib niet, een stamoudere van Bati Kot, zo blijkt uit informatie waarover het CGVS beschikt en dat werd toegevoegd

aan uw dossier (CGVS, p. 11). Haji Tayeeb, ook een stamoudere, kende u evenmin. Haji Mohibullah, waarvan informatie waarover het CGVS beschikt, zegt dat het een resident is van Barikav het dorp van AZ, duid u dan weer aan als stamoudere (CGVS, p.11). Van Qahraman, de taliban schaduw commandant van Bati Kot, had u ook nog nooit gehoord (CGVS, p. 11).

(...)

Tot slot kan u geen correcte noch concrete informatie geven over de veiligheidssituatie in uw regio (CGVS, p. 19). Nochtans vinden er in uw district regelmatig gevechten plaats tussen taliban en overheidstroepen. U bleek hiervan op de hoogte te zijn maar kon hier geen concreet voorbeeld van geven hoewel u aangaf dat er kogels in uw dorp terechtkwamen en kinderen stierven (CGVS, p. 21). Gevraagd naar de taliban aanwezigheid in uw dorp wist u enkel te zeggen dat er veel zijn, dat ze hun gezicht bedekken en dat meeste talibs in Chardi Kalay zitten. U kon echter geen taliban leden uit uw dorp benoemen hoewel ze er volgens u wel rondlopen (CGVS, p. 19). Over de aanwezigheid van Daesh in uw regio bleek u ook niet op de hoogte te zijn (CGVS, p. 19). Nochtans vestigde DAESH zich sinds kort in uw district en informatie waarover het CGVS beschikt geeft aan dat er ook regelmatig clashes tussen DAESH en taliban gebeuren in uw district.

De desbetreffende informatie waarover het CGVS beschikt en die de ondersteuning biedt voor bovenstaande argumenten, werden aan uw administratieve dossier toegevoegd.

Gelet op het geheel van bovenstaande vaststellingen hebt u niet aannemelijk gemaakt daadwerkelijk afkomstig te zijn uit het district Bati Kot gelegen in de provincie Nangarhar. Gelet op de ongeloofwaardigheid van uw beweerde regio van herkomst in Afghanistan kan er evenmin enig geloof worden gehecht aan uw asielrelaas dat er onlosmakelijk mee verbonden is. Immers, aangezien er geen geloof kan gehecht worden aan het feit dat voor uw komst naar België in het district Bati Kot in Nangarhar heeft verbleven, kan er evenmin geloof worden gehecht aan de feiten die zich volgens uw verklaringen in deze regio hebben voorgedaan. Bijgevolg maakt u niet aannemelijk dat u gegronde redenen heeft om te vrezen voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin en bestaan er evenmin zwaarwegende gronden om aan te nemen dat u bij een terugkeer naar uw land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

De subsidiaire beschermingsstatus kan niettemin worden verleend indien het aannemelijk is dat een asielzoeker een reëel risico op ernstige schade loopt dat losstaat van het risico voortvloeiende uit het ongeloofwaardige asielrelaas, meer in het bijzonder met toepassing van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. Artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet beoogt immers bescherming te bieden in de uitzonderlijke situatie dat de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in het land van herkomst dermate hoog is dat zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied, louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op de in voornoemd artikel van de Vreemdelingenwet bedoelde ernstige bedreiging.

Dienaangaande dient opgemerkt te worden dat vele Afghanen binnen Afghanistan verhuisd zijn (eventueel na een eerder verblijf in het buitenland). De geboorteplaats en de oorspronkelijke verblijfplaats(en) vormen derhalve niet noodzakelijk de (actuele) plaats of regio van herkomst. Het aantonen van de laatste verblijfplaats(en) binnen Afghanistan is dan ook essentieel, vermits er op grond van artikel 48/5, § 3 van de Vreemdelingenwet geen behoefte aan bescherming is indien een asielzoeker afkomstig is uit een regio waar er geen risico op ernstige schade aanwezig is of als de asielzoeker over de mogelijkheid beschikt zich in zo'n regio te vestigen. Bijgevolg kan een asielzoeker, met betrekking tot de vraag of hij bij terugkeer een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet, dan ook niet volstaan met een loutere verwijzing naar zijn Afghaanse nationaliteit doch moet hij enig verband met zijn persoon aannemelijk maken ook al is daartoe geen bewijs van individuele bedreiging vereist. U maakt zelf het bewijs van een dergelijk verband met uw persoon onmogelijk door geen duidelijkheid te scheppen over uw voorgehouden verblijfplaatsen in en/of feitelijke herkomst uit Afghanistan.

De documenten die u indiende om uw asielrelaas en uw persoonsgegevens te staven kunnen niets wijzigen aan deze vaststelling. Uit de objectieve informatie waarover het CGVS beschikt (deze informatie werd aan uw dossier toegevoegd), blijkt dat in Afghanistan en zelfs daarbuiten zeer gemakkelijk op niet-reguliere wijze, via corruptie en vervalsers, Afghaanse 'officiële' documenten kunnen verkregen worden.

Veel Afghaanse documenten zijn, ook na gedegen onderzoek door Afghaanse deskundigen, niet van authentieke documenten te onderscheiden. Bijgevolg is de bewijswaarde van dergelijke documenten bijzonder relatief en volstaan zij op zich niet om de eerder vastgestelde ongeloofwaardigheid van uw relaas te herstellen. De foto's die u indiende kunnen evenmin uw geloofwaardigheid over uw herkomst herstellen. Deze foto's kunnen immers overal in Afghanistan getrokken zijn. Bovendien, zelfs al zouden ze in Kalawal getrokken zijn, is uw eventueel verblijf in Kalawal geenszins een bewijs dat u er werkelijk uw gehele leven zou hebben gewoond."

Voormelde motieven vinden steun in het dossier, zijn pertinent en terecht en worden door de Raad overgenomen.

De Raad is in navolging van de verwerende partij van oordeel dat verzoeker zijn profiel van landbouwerszoon niet aannemelijk maakt, onder meer op basis van de vaststelling dat verzoeker niet kon aangeven waarvoor het katoen dat door hem mede werd gezaaid en geteeld bestemd was en evenmin op de hoogte bleek van de zaaitijden van katoen. Het argument dat verzoeker ongeschoold is, de zaaitijden dus nooit op school heeft geleerd en geen notie heeft van de dagen en jaren, kan zijn gebrekkige kennis niet verklaren, noch verschonen. Het betreft hier immers elementen die deel uitmaken van het dagelijkse leven van een landbouwerszoon die meehelpt op het land van zijn vader en zij vereisen derhalve geen schoolse kennis. Verzoeker toont overigens niet aan dat ongeschooldheid de verstandelijke vermogens aantast en hij hierdoor niet in staat zou zijn zijn leefwereld in tijd en ruimte te situeren. Dat verzoeker wel degelijk bekend is met de notie 'maand' en een tijdsduur in maanden kan uitdrukken, blijkt onder meer uit zijn verklaring dat hij zes maanden onderweg was van zijn land van herkomst naar België (stuk 7, gehoorverslag, p. 3). Ook ter situering van de feiten van zijn asielrelaas bediende verzoeker zich van de tijdseenheden jaar, maand en dag (stuk 20, vragenlijst, vraag 3.5; stuk 7, gehoorverslag, p. 13, 14). De vaststelling dat verzoeker de Afghaanse jaartallen kan aanduiden waarin hij geboren werd respectievelijk zijn land van herkomst verliet, is wel degelijk een indicatie dat hij bekend is met de Afghaanse kalender. De loze bewering dat Afghanen de oogsttijd van een gewas niet identificeren als een bepaalde maand of periode van de kalender, maar als *"een tijdige vaststelling die jaarlijks verschilt"* vindt geen steun in de objectieve informatie in het administratief dossier waaruit wel degelijk vaste zaai- en oogsttijden blijken. Het argument dat verzoeker zelf geen landbouwer was maar enkel zijn vader hielp en vaak verschillende weken aan een stuk niet werkte, kan de gebrekkige kennis omtrent essentiële elementen uit zijn onmiddellijke leefomgeving niet verschonen.

Verder kon worden vastgesteld dat verzoeker geen idee heeft hoe lang katoen moet groeien en verkeerdelijk aangaf dat het graan in Nangarhar wordt gecultiveerd wanneer het warm is. De Raad volgt verzoeker in zoverre hij aanvoert dat de term 'cultiveren' niet eenduidig is. 'Cultiveren' kan duiden op het aanplanten of zaaien van een gewas, maar ook in meer algemene zin op het kweken of telen daarvan. Dat met de vraag wanneer het graan wordt gecultiveerd zou zijn bedoeld op de oogsttijd, kan op basis van het gehoorverslag evenwel niet worden aangenomen. In een andere vraag met betrekking tot de teelt van katoen worden de begrippen 'zaaien', 'cultiveren' en 'oogsten' immers duidelijk van elkaar onderscheiden: *"Vertel me eens hoe het katoen werd gecultiveerd. Wanneer werd het ge(z)aaid, hoe lang duurde het om het te cultiveren, wanneer werd het geoogst?"* (stuk 7, gehoorverslag, p. 6). Uit voorgaande passage blijkt tevens dat met de term 'cultiveren' verwezen werd naar de groeitijd van gewassen, tussen het planten en oogsten in. Gelet op informatie in het administratief dossier waaruit blijkt dat het graan in Nangarhar in de maanden oktober en november wordt geplant en in mei en juni wordt geoogst, kan verzoeker bezwaarlijk stellen dat het graan groeit tijdens de warme periode van het jaar.

De Raad stelt in navolging van de verwerende partij vast dat verzoeker geen duidelijk en concreet antwoord wist te geven op de vraag tijdens welke periode(s) van het jaar zijn vader het meeste hulp nodig had op zijn land, hoewel de vraag hem duidelijk werd gesteld (stuk 7, gehoorverslag, p. 6). Het argument dat verzoeker instinctief op deze vraag heeft geantwoord doet geen afbreuk aan de vaststelling dat hij een ontwijkend en weinig doorleefd antwoord heeft gegeven.

Het feit dat verzoeker zich nooit bezighield met de verkoop van de oogst, neemt niet weg dat van hem redelijkerwijze mag worden verwacht dat hij min of meer weet wat er gebeurde met de opbrengst van de gewassen die hij mee hielp telen, *quod non*.

Aan verzoekers gebrekkige kennis van elementaire aspecten van zijn voorgehouden leefwereld en profiel wordt op geen enkele wijze afbreuk gedaan, noch wordt zij verschoond, door het gegeven dat verzoeker met betrekking tot andere aspecten wel duidelijke informatie kon verschaffen. In zoverre

verzoeker betoogt dat in de motivering van de bestreden beslissing slechts bepaalde elementen van zijn relaas werden weerhouden en andere elementen werden genegeerd, dient te worden gesteld dat elementen of gegevens in het voordeel van de vreemdeling niet noodzakelijk in de beslissing moeten worden opgenomen (RvS, nr. 178.032, 19 december 2007).

De vaststelling dat verzoeker niet op de hoogte bleek van het bestaan van een weg die zijn district met andere districten verbindt en in de buurt van zijn dorp loopt, ondermijnt de geloofwaardigheid van zijn beweerde herkomst uit dit dorp. In zijn verweer desbetreffend stelt verzoeker enerzijds dat hij zijn dorp niet vaak verliet en daardoor een beperkte kennis van het wegennetwerk in zijn provincie bezit, maar wijst hij anderzijds op zijn verklaringen over het bestaan van een asfaltweg en de weg daarheen vanuit zijn dorp en grijpt hij deze aan om te stellen dat hij een heel concrete kennis heeft van de wegen omdat hij deze wel degelijk genomen heeft. Een dermate incoherent betoog schept bezwaarlijk klaarheid inzake verzoekers kennis van belangrijke verbindingswegen in de onmiddellijke omgeving van zijn dorp.

De Raad is van oordeel dat van verzoeker wel degelijk mag worden verwacht dat hij op zijn relatief jeugdige leeftijd minstens reeds heeft gehoord van prominente figuren uit zijn district. Verzoeker bleek wel de naam te kennen van Hajji Mohibullah, maar stelde dat dit een *malek* uit zijn dorp is, daar waar deze persoon volgens informatie aanwezig in het administratief dossier slechts een inwoner is. Verzoekers verklaring dat Hajji Ghalib Majahid districtschef was ten tijde van zijn komst naar België doet dan weer afbreuk aan de overtuigingskracht van zijn argument dat hem de namen werden voorgelegd van personen die niet afkomstig zijn uit zijn dorp maar wel uit het veel grotere district.

Wat betreft de aanwezigheid van Daesh (IS) in verzoekers vermeende regio van herkomst, kan op basis van de recente informatie aanwezig in het administratief dossier niet wordt vastgesteld of IS zich reeds liet gelden in Bati Kot en de ruimere omgeving op het ogenblik dat verzoeker vanuit deze regio naar België zou zijn gekomen. Gelet op diezelfde informatie, waaruit blijkt dat IS minstens sinds begin 2016 aanwezig is in verschillende districten van Nangarhar, waaronder Bati Kot, en daar in een machtsstrijd verwickeld is met de taliban, is het echter niet aannemelijk dat verzoeker daarover intussen niets zou hebben vernomen en niet op de hoogte blijkt van de rivaliteit tussen IS en de taliban.

Waar verzoeker de verwerende partij verwijt helemaal geen rekening te hebben gehouden met het feit dat hij minderjarig is, merkt de Raad op dat uit de stukken van het administratief dossier blijkt dat aan verzoeker een voogd werd toegewezen die hem van begin af aan onder meer heeft bijgestaan in het doorlopen van de asielprocedure. Ook werd verzoeker op 2 december 2016 op het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen gehoord in aanwezigheid van zijn voogd en zijn raadsman, die daarbij, zoals in alle stadia van de procedure, de mogelijkheid hebben gekregen om bijkomende stukken neer te leggen en/of (aanvullende) opmerkingen te formuleren. Bovendien werd het gehoor in kwestie afgenomen door een gespecialiseerde dossierbehandelaar en die daarbij de nodige zorgvuldigheid aan de dag heeft gelegd. Uit deze vaststellingen blijkt dat de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen wel degelijk rekening heeft gehouden met de minderjarige leeftijd van verzoeker en aldus de nodige voorzichtigheid heeft getoond bij de beoordeling van dit dossier.

Verzoeker geeft niet aan in welke zin het gegeven dat hij meer dan een jaar na zijn vertrek uit zijn land van herkomst werd gehoord op het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen afbreuk vermag te doen aan de medewerkingsplicht die op hem rust.

Gelet op het voorgaande, kan niet worden aangenomen dat *in casu* voldaan is aan de cumulatieve voorwaarden van artikel 48/6, tweede lid van de vreemdelingenwet. Derhalve kan verzoeker het voordeel van de twijfel niet worden gegund. De rechtspraak van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen waarnaar verzoeker in dit verband verwijst betreft individuele gevallen en heeft hoe dan ook geen bindende precedentwaarde.

In acht genomen hetgeen voorafgaat, kan niet worden aangenomen dat verzoeker een gegronde vrees voor vervolging koestert in de zin van artikel 1 van de Conventie van Genève van 28 juli 1951, zoals bepaald in artikel 48/3 van de vreemdelingenwet.

In zoverre verzoeker zich teneinde de subsidiaire beschermingsstatus te bekomen beroept op de aangevoerde asielmotieven, kan dienstig worden verwezen naar de hoger gedane vaststellingen dienaangaande. Hij toont niet aan dat hij in aanmerking komt voor de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus overeenkomstig artikel 48/4, § 2, a) en b) van de vreemdelingenwet.

Verzoekers Afghaanse nationaliteit staat in dezen niet ter discussie. Verzoeker maakt echter zijn herkomst uit het district Bati Kot, gelegen in de provincie Nangarhar niet aannemelijk, noch dat hij afkomstig is uit een gebied in Afghanistan waar, gelet op het willekeurig geweld, de subsidiaire bescherming kan worden toegekend of waar, al naar het individuele geval, toepassing kan worden gemaakt van artikel 48/5, § 3 van de vreemdelingenwet. Het is de taak van verzoeker om zijn verzoek om internationale bescherming te staven en deze regel geldt onverkort wat betreft de subsidiaire beschermingsstatus.

Het komt de Raad immers niet toe om te speculeren over de verblijfplaats van verzoeker voor zijn komst naar België of over de vraag of verzoeker afkomstig is uit een regio in de zin van artikel 48/5, § 3 van de vreemdelingenwet waar geen risico aanwezig is.

De Raad kan uit het voorgaande enkel afleiden dat verzoeker zelf meent dat er in zijn werkelijke regio van herkomst geen zwaarwegende gronden voorhanden zijn die erop wijzen dat hij bij een terugkeer naar deze regio een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet.

De Raad besluit dat verzoeker geen elementen aanbrengt waarom hij een reëel risico op ernstige schade zou lopen.

Gelet op het bovenstaande is verzoekers betoog met betrekking tot de veiligheidssituatie in het district Bati Kot en de provincie Nangarhar niet dienstig.

2.9. Tot slot wijst de Raad erop dat de artikelen 2 en 3 van het EVRM inhoudelijk overeenstemmen met artikel 48/4, § 2, a) en 48/4, § 2, b) van de vreemdelingenwet. Aldus wordt getoetst of in hoofde van verzoeker een reëel risico op ernstige schade bestaande uit doodstraf of executie, dan wel foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing voorhanden is (cf. HvJ C-465/07, *Elgafaji v. Staatssecretaris van Justitie*, 2009, <http://curia.europa.eu>). Gelet op hetgeen *supra* werd uiteengezet kan aan verzoeker gelet op de vastgestelde ongeloofwaardigheid van zijn relaas de subsidiaire beschermingsstatus overeenkomstig artikel 48/4, § 2, a) en b) van de vreemdelingenwet niet worden toegekend.

2.10. In het kader van de devolutieve kracht van het beroep volstaan bovenstaande vaststellingen om te besluiten dat verzoeker geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet of een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet aantoonde.

2.11. Verzoeker vraagt *in fine* van zijn verzoekschrift, en in uiterst ondergeschikte orde, de bestreden beslissing te vernietigen en het dossier terug te verwijzen naar het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen voor bijkomend onderzoek. Uit wat voorafgaat blijkt evenwel dat er geen essentiële elementen ontbreken waardoor de Raad niet over de grond van het beroep zou kunnen oordelen. Verzoeker geeft verder niet aan welke substantiële onregelmatigheden aan de bestreden beslissing zouden kleven in de zin van artikel 39/2, § 1, 2° van de vreemdelingenwet. De Raad ziet geen redenen om de bestreden beslissing te vernietigen en de zaak terug te zenden naar de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op vijf oktober tweeduizend zeventien door:

mevr. C. DIGNEF,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

C. DIGNEF